

РЕШЕНИЕ

№ 2137

гр. София, 30.03.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.03.2016 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Драганова

ЧЛЕНОВЕ: Светлана Димитрова

Миглена Николова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1647** по описа за **2016** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба вх. № 10555/11.02.2016 г. на Л. Г. Ж., чрез процесуаления й представител адв. С. С. от САК срещу Решение № 97/25.08.2015 г. постановено по н.а.х.д. 13949/2013 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 16 състав, потвърждаващо Наказателно постановление № 22943/10.07.2013 г. на Началник АНД отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на касатора са наложени административни наказания както следва: на основание чл. 185 от ЗДвП „глоба“ в размер на 20 лв за нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП, и на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП „глоба“ в размер на 100 лв и лишаване от право да управлява МПС за срок от два месеца за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП. Нарушението е извършено на 21.05.2013 г., около 09:30 часа в [населено място]. Касаторът управлявал личния си лек автомобил марка „Ауди“ модел „А3“ с рег. [рег.номер на МПС] по ул. 131-ва с посока на движение към [улица]и срещу № 8, поради недостатъчен контрол върху МПС реализирала пътнотранспортно произшествие /ПТП/ с паркирания в дясно л.а. марка „Мазда“ модел „6“ с рег. [рег.номер на МПС], след което напуснал мястото на ПТП, без да уведоми органите на МВР.

В касационната жалба се излагат доводи за незаконосъобразност на съдебното

решение поради допуснати съществени процесуални нарушения, както и, че същото е постановено в нарушение на материалния закон. Наведени са доводи за нарушение на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като липсвало пълно описание на твърдяното нарушение в АУАН и НП. Това накърнявало правото на защита на привлеченото към отговорност лице, тъй като същото не могло да разбере фактическите параметри на вмененото му административно нарушение и да организира адекватно и пълноценно правото си на защита. Касаторът сочи, че правната квалификация на нарушението – чл. 20 ал.1 от ЗДвП, не съответствала на установената фактическа обстановка. Твърди се, че не е имало контакт между участниците в ПТП. Моли се за отмяна на решението и на НП. В съдебно заседание касаторът не се явява или представлява.

Ответникът – СДВР –Отдел „ПП“ не се представлява в съдебно заседание и не излага становище по жалбата.

Представителят на Софийска Градска Прокуратура счита жалбата за неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

По силата на препращащата норма на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН жалбата е подадена в срока по чл. 211 ал.1 от АПК, при спазване изискванията на АПК относно касационното обжалване, от лице с активна процесуална легитимация, пред надлежния съд, срещу решение от категорията на чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което същата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл. 63 ал. 1, от ЗАНН първоинстанционното решение подлежи на касационно оспорване на основанията, предвидени в НПК. В чл. 348, ал.1 от НПК са изброени 3 касационни основания: нарушен е закона, допуснато е съществено нарушение на процесуалните правила или наложеното наказание е явно несправедливо. Съгласно чл. 218 от АПК касационният съд обсъжда само посочените в жалбата пороци на решението, като за неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон следи и служебно. От което по аргумент на противното следва, че за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила от първоинстанционния съд и за явна несправедливост на наложеното наказание Съдът ще следи, само ако са били изложени в жалбата като касационни основания.

Съдът счита решението на първоинстанционния съд за валидно и допустимо, постановено при правилно приложение нормите на материалния закон и при липсата на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Решението е правилно. Приетата от въззивния съд фактическа обстановка е правилно установена, подкрепя се от събраните по делото доказателства, вкл. свидетелските показания. Изводите в атакуваното решение относно фактите от значение за разкриване на обективната истина почиват на правилна правна интерпретация и анализ на събрания доказателствен материал по отделно и в неговата съвкупност. Правилно съдът е констатирал наличие на материална компетентност на органите издали АУАН и НП. Спазени са давностните срокове по чл. 34 от ЗАНН. АУАН и НП са в предвидената от закона форма и имат необходимото съдържание. Съгласно чл. 20, ал. 1 от ЗДвП водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват. Законът за движението по пътищата, поради многото фактори, които трябва конкретно да бъдат съобразени от водачите на превозни средства, за да се гарантира безопасността на участниците в движението, поставя като мярка за поведение крайният резултат от него, а не дефинира конкретни действия, в какъвто смисъл е и разпоредбата на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП. Релевантни за

административнонаказателната отговорност са онези нарушения на правилата за движение по пътищата, допуснати от нарушителя, които се намират в причинна връзка с настъпилите общественоопасни последици. Неоснователни са възраженията, че не било посочени начините и обстоятелствата, поради които е изгубен контрол върху превозното средство. Видно от събраните по делото доказателства при управлението на автомобила Ж. не е изпълнила вмененото ѝ с разпоредбата на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП задължение да контролира непрекъснато пътното превозно средство, което управлява, като е допуснала да причини ПТП с паркирания автомобил на свидетеля А.. Правилно е ангажирана административнонаказателна отговорност на касатора за извършени нарушения на чл. 20, ал. 1 и чл. 123, ал. 1, т. 3 от ЗДвП. Нарушенията се установяват по безспорен начин от установената фактическа обстановка. Районният съд подробно и в пълнота е коментирал свидетелските показания, като същите са кредитирани с доверие, предвид тяхната последователност, подробност, логика и непротиворечивост. Неоснователни са възраженията за допуснати процесуални нарушения. АУАН и НП са достатъчно подробни и така направеното словесно описание на нарушението не накърнява правото на наказаното лице да разбере в какво нарушение е обвинено. Правната квалификация кореспондира на така направеното словесно описание. АУАН и НП съдържат всички изскуеми от закона реквизити, издадени са от компетентни органи в предвидената от закона форма. Съдът намира така направената правна квалификация за правилна, предвид което възраженията на касатора в тази насока са неоснователни. Настоящият съдебен състав счита, че материалния закон е правилно приложен и не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Наказанието по чл. 175 ал.1 т.5 от ЗДвП е определено по реда на чл. 27 от ЗАНН като съразмерно на тежестта на нарушението, близо до минималния предвиден в закона размер, като чрез него ще могат да бъдат постигнати целите на наказанието. Наказанието по чл. 185 от ЗДвП е с фиксиран размер по закон. Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. В тежест на наказаното лице е да обори установените от наказващия орган факти. Нито пред въззивния съд, нито пред настоящата касационна инстанция не са представени доказателства от санкционираното лице в тази насока. При цялостна проверка на атакувания съдебен акт не се констатираха допуснати съществени процесуални нарушения, нито наличието на касационни основания по чл. 348 от НПК. Първоинстанционният съд, като е оставил в сила процесното НП е приложил правилно закона, поради което решението следва да бъде оставено в сила. Водим от горното и на осн. чл. 221 ал. 1 и 2 от АПК Съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение без номер от 10.07.2015 г. постановено по н.а.х.д. 18514/2014 г. по описа на Софийски Районен Съд, НО, 17 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.